

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط سبک های دل بستگی با اضطراب کودکان

محل انتشار:

اولین همایش ملی جهانی سازی حقوق کودکان و نوجوانان از دیدگاه حقوقی و روانشناسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهسا جعفری - دانشجو ارشد روانشناسی عمومی موسسه حکیم نظامی، قوچان، ایران

زهره مرکویی - دانشجو ارشد روانشناسی عمومی موسسه حکیم نظامی، قوچان، ایران

حسین کدخدا - استادیار دانشگاه فرهنگیان، ایران، تهران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، به دنبال آن بود، تا مشخص شود بین سبک های دل بستگی کودکان و اضطراب شان ارتباط وجود دارد یا توجه به اهمیت سلامت روان در زندگی افراد و این که وجود اضطراب از عوامل مختل کننده آن است و از طرف دیگر بسیاری از کودکان در حال حاضر دارای اختلالات رفتاری همچون پرخاشگری و اضطراب می باشند، اهمیت موضوع جدی به نظر می رسد. محققان به دنبال آن بودند مشخص کنند که ارتباطی بین نوع دلبستگی کودکان (ایمن، ناایمن) به والدین و پیامد روانشناختی سبک های دلبستگی در شرایط اضطراب آور وجود دارد. پژوهش حاضر از نظر روش کار، مطالعه مروری بوده و نتایج تحقیقات انجام شده، حاکی از آن بود که اضطراب کودکان، ارتباط منفی با سبک دلبستگی ایمن به والدین دارد، همچنین اضطراب ارتباطی مثبت و معنی دار با سبک دلبستگی نا ایمن به والدین دارد. بر اساس نظریه بالبی دل بستگی برای تکوین شخصیت و روابط بهنجار ضروری بوده و پایه ای برای سلامت روانی است. در نتیجه مشخص گردید که سبک دلبستگی ایمن نسبت به نا ایمن و همچنین کودکانی که دارای سبک دلبستگی اجتنابی بوده اند، نسبت به سبک دو سو گرا مشکلات بین شخصی کمتری داشته اند. بالبی تاکید می کند هیجان جزء اساسی دلبستگی می باشد و کودکان با سبک دل بستگی ایمن دارای تجارب سرشار از ایمن و به دور از اضطراب مختل کننده هستند، در مقابل، کودکان با سبک دلبستگی نا ایمن (اجتنابی، دوسوگرا) دنیا را محیطی ناامن و استرس زا تصور کرده و توانایی موثر و سازنده با مشکلات و موقعیت های تنش زا، را ندارند.

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، اضطراب و کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/771119>

